54e jaar — Nr 29. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 9 Maart 1907.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	5 fr.	per jaar.
Twee - -	5	-
Een - -	4	-

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad. 1 frank den drukregel.

Tongeren. — Tooneelafdeeling « STER DER TOEKOMST ». — **Zaal der Concordia.**

Zondag 10 Maart, ten 4 1/2 ure juist, OPENBARE VERTOONING

met de welwillende medewerking van de Harmonie « Eburonenwacht ». (Zie uitgebreid programma.)

EERSTE BLAD.

TONGEREN, DEN 9 MAART 1907.

VAN ALLES WAT.

Een liberaal blad van Brussel meldt met uiterste voldoening dat te Parijs een Bond tegen den Bichtstoel komt gesticht te worden.

De Voorzitster van dien Bond is.... Madame Zola, de weduwe van den overleden smeerigsten schrijver van Frankrijk.

Dat zal onze liberalen en roode leeperikken plezier doen zij die beweren dat het alleenlijk armen van geest, of liever, zotten zijn die te biecht gaan.

* * *

Brunetière, de beroemde Fransche schrijver, de machtige redenaar, onlangs overleden, heeft met rechtschapen gemoed de waarheid gezocht en de Waarheid heeft hij blijmoedig gevonden en kloekmoedig aanvaard.

Want, al wie zien wil, al wie zoeken wil, zal onder den drang der waarheid het hoofd moeten buigen en God aanbidden.

Daar zijn vrijwillige blinden en ongewillige zienden. Brunetière was noch vrijwillig blind noch zieude ongewillig. Hij leefde weggestoken van de waarheid gelijk dezen die den waren godsdienst niet belijden, omdat zij opgegroeid zijn in een midden van onverschilligheid en ongeloovigheid, en over Christus' leering nooit iets hoorden of het was hatelijke schimp of lasterende spotternij.

Geboren in 1849, leefde zoo Brunetière verwijderd van de Kerk tot het jaar 1896. Hij zelf beschreef de geschiedenis zijner bekeering. Hij zocht ootmoedig en rechtzinnig naar den waren godsdienst ; en door de studie vond hij dat de katholieke de ware godsdienst was. En als hij de klaarte van het kruis zag stralen, wendde hij de oogen niet af, en als hij de volle waarheid had aanschouwd, boog hij het hoofd en zei enkel dit woord zoo schoon, zoo machtig « Ik geloof ».

Zoo werd Brunetière katholiek, en bezield met edel hart en stalen wil, bezield hij zijne overtuiging voor hem alle en niet. Hij predikte als ware apostel met den gloed van eene overtuigde ziel dat de katholieke godsdienst alleen de maatschappij redden kan.

Hij leefde voor de waarheid 10 jaren lang en stierf, nog altijd strijdende voor zijnen godsdienst. Het leven van Brunetière, zijne bekeering vooral, is een kaakslag aan al wie den katholieken godsdienst eene oorzaak durven noemen van verval en achteruitgang.

* * *

AVOND-GEBED. — De H. Kerk, waakzame behoedster der Kristene familie, herinnert ons aanhoudend de loffelijke gewoonte van in 't algemeen het avondgebed te doen, waar het bestaat in stand te houden en het in voege te brengen waar zulks niet plaats heeft.

Dit familie-gebed is een gemeenzaam openlijk akt van geloof, van het welk niet een lid zich mocht onthouden en waaraan allen die onder hetzelve dak wonen, meesters, dienstboden, ouders, kinders, al de huisgenoten op een bepaald uur des avonds vereenigd moesten deelnemen : zulk gebed in eene gemeenzame bekentenis van Gods opperrecht over de familie : het is niet genoegzaam voor eenen dienstbode te weten dat zijn meester geloof heeft : zij behooren dit gezamentlijk in 't werk te stellen. Niet enkel is deze vereeniging van velen in een gebed een bewijs van kristelijke gelijke broederlijkheid, te meer kan men niet betwisten dat zulk gebed op de familie eenen heilzamen invloed uitwerkt, in de veronderstelling zelfs dat de meester onbeleefd, onrechtveerdig, de dienstboden niet godsdienstig, lui, onbeschoft, de kinderen oneerbiedig jegens hunne ouders zijn. ongetwijfeld zal de wederzijdsche liefde eindelijk tusschen elkander heerschen in die huizen waar dit echt kristelijk gebruik onzer voorvaders van zamen te bidden onderhouden wordt.

Het is loffelijk, ja wordt zelfs aanbevolen, dat een kind des huizes voorbidde : het kinder-gebed is immers God allerliefst en voor de aanhoorders aandoenlijk.

* Een onzer, schrijft de Lamartine, werd beurtelings gelast 's avonds luidop in het avond-gebed te bidden voor de reizigers, de stervenden, de lijdenden bijzonder van de plaats en de familie ; onze moeder wist ons dit zoo belangrijk te maken dat wij het meer dan eene dagelijksche dienstpleging aanzagen. De zeer geleerde de Lamartine gezt zulks als voorbeeld door de kristene moeders natevolgen : het gemeenzaam avond-gebed moet geenszins eene koude, kale praterij noch maperij zijn : uit hetzelve moet men zich oprichten, getroost, opgebeurd, aangemoedigd, besloten zijne kristene plichten beter te kwijten : het laatste Amen zal, gelijk in een huis bij het slaapuur de lamp of het licht uitgedoofd stilte brengt, de ziel rust en vrede verwekken.

X. Y. Z. Werm.

* * *

KERSTNACHT. — GELUKKIGE INSPRAAK VAN ADVOKAAT LACHAUD. — Te Parijs wordt het H. Misoffer middernacht bij het Kerstfeest opgedragen. Over eenige jaren werd voor de Rechtbank gedaagd een man beticht van een moord bedreven te hebben. Na verhoor der getuigen en na behoorlijk onderzoek verlangt de Jury dien dag nog de zaak uit te maken : hiervoor vroeg zij eene laatste zitting in den avond, ter oorzake van het Hoogfeest dat 's anderendaags gevierd werd.

De Advokaat Lachaud verdedigde ailer vuurigst de betichte doch zonder veel hoop van vrijspraak, wijl volgens het algemeen gevoelen de beschuldigde vrijwillig den moord had gepleegd.

Te midden van het pleidooi klept eensklaps de groote kerkklok.... men telt één... twee... drij .. vier... vijf... twaalf.. grove klanken... de Advokaat houdt stil met spreken... het is middernacht !.. middernacht !.. Kristenen : het plechtig uur van Jesus-Geboorte.

Na eenige oogenblikken van ernstige overweging herneemt hij met bevende stem, diep bewogen, zijne pleitrede : Mijne Heeren, zegt hij, het Uur van twaalf, middernacht komt te slaan : in Parijs, over den gansche aardbodem, tot in de kleinste dorpen, ja overal luiden blijmoedig al de klokken om de heilvolle komst van den Zoon Gods aan te kondigen en te vieren : Zult gij, Heeren, in dit uur waar geboren is Die ons allen genade, vergiffenis, vrede heeft gebracht, zonder eenig medelijden, dezen ongelukkige ter dood doen veroordeelen !!... Zult gij na het vonnis tegen hem uitgesproken, tevreden, gerust, blijgeestig naar uw huis terugkeeren om aan uwe kinderen met vreugde speel- en suikergoed uit te deelen !!.. Denkt niet dat het Goddelijk Kind ter wereld voor ons gekomen van u verlangt dat gij Hem eene plaats bereidt met dezen ellendige van de aarde te doen verdwijnen !!..

De Jury door deze hartroerende woorden getroffen, riep onmiddelijk verzachtende omstandigheden in ten gunste van den plichtige die van de doodstraf werd vrijgesproken, dank aan de gelukkige ingeving van den talentvollen Advokaat Lachaud in Kerstnacht.... X. Y. Z. W...

Katholieke Politiek.

Al onze katholieke bladen hebben luide den triomf van het Centrum in de laatste verkiezingen uitgebazuind, en met reden, maar te weinig werden de oorzaken van dien zege in 't licht gesteld en er werd niet genoeg gewezen op hetgeen wij Katholieke Belgen, daaruit kunnen leeren.

Zeker zijn de omstandigheden verschillend : het Duitsche Centrum is in de minderheid ; wij katholieken moeten het land besturen, maar die tegenwerping is geen voldoende antwoord aan hen die onze katholieke politiek wat meer den weg van de Duitsche Centrumspolitiek zouden willen zien opgaan. Hoe komt het dat het Centrum zoo sterk staat, zoodanig dat al het regeeringsgeweld en de socialistenstormloop er niets vermogen ?

Het Duitsche Centrum is volksgezind en onafhankelijk, de Centrumsleden komen rond vooruit met hunne meening, zulke politiek verstaat het volk.

Dat wil nu niet zeggen dat ook bij de Duitsche katholieken geen verschil van zienswijze kan bestaan : waar verschiedene ontwikkelde menschen zijn, zijn er ook verschillende meeningen, maar het Centrum, als partij, is goed aaneengesloten. Eensgezindheid, in eene machtige, werkzame partij, kan maar verkregen worden wanneer de ouderen de nieuwe banen mee op willen : zij zullen de jongeren wat laten voortloopen, maar alhoewel zij, ouderen, stijvere beenen hebben, gaan ze toch mee. Dat is nu juist het geval met het Duitsche Centrum : in geen enkel land hebben de katholieken zoo vrij en vrank de nieuwe maatschappelijke toestanden ingezien ; in stede van, gelijk struisvogels, den kop in 't zand te steken om een mogelijk gevaar niet te bemerken, zijn ze het volk, den nieuwen machtvoerder, te gemoet gegaan om hem de hand te reiken, om met hem te verhoederen en samen naar middelen uit te zien om zijne ontwikkeling en zijnen vooruitgang te bespoedigen.

Duitschland staat aan 't hoofd der natiën om zijne sociale wetten en die zijn in groote mate aan 't Centrum te danken. Terwijl de socialisten zich vermaakten met toekomstmuziek te spelen, heeft het centrum met taaien moed tegen de socialisten en tegen vele behoudsgezinden in gearbeid aan 't voltrekken van 't sociale gebouw.

De Duitsche katholiekendagen hebben zeker bijgedragen om die eendrachtige volksgezindheid bij de Centrummannen te kweeken en te onderhouden ; van alle kanten van 't land komt men naar die zitdagen, elkeen zegt er zijn zeg ; de vertegenwoordigers voelen den polsslag van het volk, en de deelnemers van den katholiekendag keeren naar huis met een goeden voorraad geestdrift en besluiten om ernstig te werken.

(Hooger Leven.)

GEMEENTERAAD
VAN TONGEREN.

Zitting van maandag 4 maart 1907.

Tegenwoordig : MM. MEVERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen ; JACQUES, SCHAETZEN, STOFFELS, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEGERS, leden.

Mededeelingen :

De uitgever van het *Vade Mecum*, werk te Brussel uitgegeven, en jaarlijks op honderdduizend exemplaren verspreid in België zoowel als in den vreemde, met het doel het land aan de toeristen te leeren kennen, laat aan het gemeentebestuur weten, dat in de uitgave van dit jaar, eene korte beschrijving der stad Tongeren zal verschijnen. Een exemplaar dezer beschrijving is bij zijnen brief gevoegd. Hij vraagt aan de stad tusschen te komen in de onkosten dezer uitgave, door het toekennen eener toelage in vergelding eener reklaam die, ten gunste der stad Tongeren, in dit werk zou afgekendigd worden.

Het Gemeentebestuur heeft van de hoogere overheid een nieuwen staat ontvangen, betreffende de jaarwedde van M. Philips, onderwijzer. Hieruit blijkt dat deze jaarwedde is berekend op de basis van 1800 fr. voor het jaar 1906, en op 1900 fr. voor het jaar 1907.

De raad gaat over tot de dagorde :

1. Werkhuis van electriciteit. — Plaatsaanduiding.

M. de BURGEMEESTER zegt dat ten gevolge der bijeenkomst van de bijzondere Commissie, het College verschillende aanbiedingen ontvangen heeft van terreinen om er het werkhuis van electriciteit op te richten.

De Commissie heeft den voorkeur gegeven voor den aankoop van het terrein, aangeboden door M. Deglas, gelegen ter plaatse genaamd « Gasthuisvelije », nevens het Luiker Tuinbouw Gesticht van M. Lambert.

De hof van M. Deglas heeft eene oppervlakte van 14 aren 48 centiaren. De eigenaar zou hem aan de stad afstaan voor 10.800 fr., betaalbaar, zonder intresten, op 1 maart 1908. De stad zou het recht hebben deze betalingen zes maanden uit te stellen om ze te doen op 1 september 1908, mits een intrest van 4 % te beginnen van 1 maart tot den dag der betaling. De stad zou, gedurende drie weken, onder voorbehoud van goedkeuring der hoogere overheid, de keus hebben voor hoogergemeld voorstel. In geval van niet goedkeuring vanwege de hoogere overheid, zou het kontrakt van rechtswege vernietigd zijn, mits betaling eener som van drie honderd franken.

M. de BURGEMEESTER geeft mededeeling aan den raad van de door de stad te volgen handelwijze in betgeen den aankoop van onroerende goederen betreft.

Na eene gedachtenwisseling tusschen M. den Burgemeester, M. Schaetzen, M. Van Ormelingen en M. Voncken, stemt de raad, op voorstel van M. Van Ormelingen, de volgende beraadslaging : « De raad genegen in princiep het terrein, door M. Deglas aangeboden, te koopen, heeft een onderzoek van *commodo et incommodo* over deze kwestie te openen. »

2. Aankoop van een huis in het Begijnhof. — Akt. — Tot de zitting met gesloten deuren verzonden.

Weg van groot verkeer van Tongeren-Herslappe. — Bestek der werken van onderhoud.— Vraag om subsidiën.

Het bestek dezer werken bedraagt 567 fr. De raad beslist deze werken uit te voeren en eene toelage aan de provincie te vragen.

4. Herstellingswerken aan het stadhuis, 2e gedeelte. — Aanbesteding.

Twee onderschrijvingen zijn aan den raad toegekomen. Deze van M. E. François, aannemer te Tongeren, bedragende 1128 fr. en die van M. R. Christiaens, aannemer te Tongeren, bedragende 1097 fr.

M. R. Christiaens, de laagste onderschrijver, wordt adjudicaris verklaard.

5. Kerkhof. — Afstand van terrein. — Vraag van Me Hardy. — Toegestaan onder de gewone voorwaarden.

6. Kerkhof. — Plan.

M. MODAVE geeft verslag over de kwestie en deelt aan den raad een ontwerp van plan van het nieuw gedeelte van het kerkhof mede. Thans laadt men er grond af en er moet een plan aangenomen worden.

Na eenige opmerkingen, gemaakt door M. Schaetzen, beslist de raad den toestand ter plaats te gaan bezichtigen. Bijgevolg wordt dit voorwerp tot eene volgende zitting verzonden.

7. Vraag om vergoeding van M. Willems.

M. J. Willems, lantaarnaansteker, heeft een ongeval aan het been bekomen. Dit ongeval heeft zich voorgedaan op de Varkensmarkt. Daaruit is voor het slachtoffer, gedurende elf weken, eene onbehwaamheid tot werken gesproten.

Dit ontwerp woret naar de Commissie verzonden, om onderzocht te worden.

7. Hoofdkerk. — Rekening van 1905.

Tot onderzoek naar de Commissie verzonden. Bij de laatste bijeenkomst der Commissie bevond deze zich niet in getal.

9. Id. — Begrooting van 1905. — Idem.

10. Middelbare school. — Bijgevoegde toelage voor 1906. — Gunstig advies.

11. Burgerlijke Godshuizen. — Verkoop van slaghout. — Idem.

12. Id. — Verkoop van een land. — Akt. — Idem.

13. Id. Uitkeering eener rente. — Akt. — Id.

14. Id. — Verpachting van goederen. —Akt. Idem.

15. Vraag om pensioen van mej. Lecluyse Louise, oud gemeente onderwijzeres.

Daar mej. Lecluyse voldoet aan de vereischten door de wet voorgeschreven, beslist de raad hare vraag aan te nemen.

Groote Tombola.

toegestaan door de bestuurlijke overheden, Ten voordeele van den Volksbond St-Maternus

PRIJS PER LOT : **10 centiemen.**

GROOTE PRIJZEN : **1000 fr.** — **Eene schoone koe** of **5 obligatiën der stad Brussel**, van 100 fr. en talrijke andere prijzen van waarde, zooals naaimachien, velo enz. enz.

Daarenboven, den 4e Zondag van iedere maand, uitloting eener obligatie (Brussel) waarde 100 fr.

Men kan nummers bekomen op het bureel van dit blad, in het lokaal van den Volksbond (Hondstraat) enz.

N. B. — De personen die verlangen nummers te verkoopen, kunnen boekjes bekomen, bevattende honderd nummers, alle dagen bij M. Jos. Froidmont, landbouwkundige, Hasselschestraat, 27, en 's dinsdags en 's donderdags, in het okaal van den Volksbond, van 10 tot 12 uren

De derde trekking voor eene obligatie der stad Brussel heeft plaats op *Zondag 31 Maart, om 4 ure 's avonds*, in het lokaal der Maatschappij, voor iedereen toegankelijk.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 14 MAART.

Stads- & Provincienieuws

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 522 koeien en kalveren, 154 vette varkens en 1613 magere varkens, schapen 0.

M. DESMAISIÈRES,

onze achtbare volksvertegenwoordiger, zal **Donderdag 14 Maart** aanstaande, dag der foor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmaatschappijen, Koffiehuis *Allée-Verte*, Kiolenstraat te Tongeren, van 10 ure tot 1, de personen ontvangen die hem verlangen te spreken.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. BROEDERS alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

De milicieraad van arrondissement Tongeren, zal zijnen eersten zittijd openen, maandag aanstaande, 11 maart.

De lotelingen der verschillende kantons, die redenen tot vrijstelling in te brengen hebben, zullen zich op de volgende dagen moeten aanbieden :

Die van het kanton Bilsen, maandag 11 maart ; die van het kanton Cortessem, dinsdag 12 maart ; die van het kanton Loon, woensdag 13 maart ; die van het kanton Veldwezelt, donderdag 14 maart ; die van het kanton Tongeren, vrijdag 15 maart ; die van het kanton Ruckelingen o/Jeker, zaterdag 16 maart ; die van het kanton Reckheim, maandag 18 maart.

Al deze zittingen zullen plaats hebben op het stadhuis te Tongeren, om 9 ure 's morgens, uitgenomen die van maandag 18 maart, die zal plaats hebben op het gemeentehuis te Reckheim, om 11 ure 's morgens,

Runderras. — Keuring en prijskamp te Tongeren Maandag 11 Maart 1907 om 8 uren 's morgens.

(Medegedeeld.)

ALKEN. —HUIS DER ONBEVLEKTE ONTVANGENIS. — De Geestelijke Oefeningen zullen gegeven worden :

1.) Uitsluitelijk voor HH. Leden der Vincentius'Genootschappen, van Zaterdag 23 Maart te 6 1/2 ure 's avonds, tot Dinsdag 26, na den middag.

2.) Voor gegoede Burgers en Heeren, van Woensdag 27 Maart tot Zaturdag 30, na den middag.

De verblijfkosten bedragen 10 fr.

Men wende zich bij tijds tot den E. P. Van de Put S. J., Overste.

Parochiekerk van Rixingen.

Orde der Goddelijke Diensten ter eere der

H. GERTRUDIS

PATRONES TEGEN DE PLAAG VAN RATTEN EN MUIZEN EN IN GEVALLEN VAN KRANKZINNIGHEID.

Zondag 17me Maart : de 1e Mis te half acht ; de plechtige hoogmis met sermoon door een E. Pater Minderbroeder, te 10 ure, en het plechtig Lof te 3 ure.

Zondag 24e Maart : de 1e Mis te 7, de Hoogmis te 9 ure het Lof te half drie.

De andere dagen der Octaaf : de H. Mis te half zeven, maar op 19e en na 25 Maart te 6 ure.

Er is water, ter eere der Heilige gewijd, te bekomen en na de Diensten zal hare Relikwie ter vereering aangeboden en ook brood gewijd worden.

Beeringen. —HET PARKET. — Het parket van Hasselt is alhier aigestapt om de daders

---

Ter wille eener vrouw

33me VERVOLG.

» Veel meer heb ik niet te vertellen. Op een zekeren namiddag, toen wij ongeveer eene maand daar vertoefd hadden, trof ik Inez alleen in den hof aan. Zooals zij daar toen stond bij de fontein, zou zij het ideaal voor een schilder geweest zijn.

» Zij schrikte even toen zij mij zag, daar zij mij daar blijkbaar niet verwacht had en ik zag hoe zij bloosde toen ik haar naderde. Ik besloot thans mijne kans te wagen. Ik stelde haar voor op eene bank in de nabijheid plaats te nemen, vanwaar wij, tusschen de boomen door, den blik hadden op de blauwe zee.

» — Dit is wel het heerlijkste plaatske dat ik ken, sprak zij, nadat wij daar eenige oogenblikken hadden gezeten, maar misschien kent gij er nog schoonere... senor.

» — Ik geloof het niet, antwoordde ik, en ik zuchte bij de gedachte dat ik misschien binnen kort voor goed dit heerlijk plaatske zou moeten vaarwel zeggen.

» — Waarom zucht ge ? vroeg zij, gij zijt vandaag droevig gestemd. Wat ge mij zeggen wat er aan scheelt. Ik heb u toch niet in eenig opzicht beleedigd, ik ben soms onaardig geweest.

» — Gij zoudt mij niet kunnen beleedigen, Donna Inez, sprak ik, neen, ik dacht er slechts aan dat ik spoedig, misschien nu wel reeds, afscheid van u en uwen vader zal moeten nemen. Ik heb nu reeds eene maand lang uw gastvrijheid genoten en ik mag daarvan niet langer misbruik maken.

» — Dat doet ge niet, viel zij haastig in, dat moogt ge niet zeggen. Gij weet hoe zeer mijn vader uw verblijf hier op prijs heeft gesteld.

» — Ge spreekt mij slechts van uw vader, zegde ik, moet ik daarmit begrijpen, dat mijn verblijf hier u onaangenaam was ?

» Zij boog het hoofd, doch antwoordde niet.

» Dit ziende werd ik stoutmoediger ; ik nam hare hand en zegde haar hoe lief ik haar had. Een half uur later keerden wij naar het huis terug als verloofden en zoo gelukkig als twee menschen maar wezen konden.

» Don Manuel was dien dag van huis, doch zoodra hij terug was, vroeg ik een onderhoud en vertelde hem wat er gebeurd was.

» Tot mijn vreugde gaf hij zijne goedkeuring en nadat hij mij een en ander over mijn welstand had gevraagd, zegde hij dat ik de zaak als gedaan kon beschouwen en hij mij gaarne als schoonzoon zou aannemen. Twee dagen later verliet hij zijn huis om een broeder te bezoeken, die te Torrobianco woonde, eene stad op ongeveer veertig mijlen vandaar gelegen. Dien heer had ik eens ontmoet en ik verlangde niet naar een herhaling daarvan. Hij was klein, misvormd, ongetrouwd en stond bekend als een ruw man en een verstokte vrek.

» Toen Don Manuel ons verliet, liet hij zijne dochter over aan de hoede van haar duenne, Dona Isabella, eene oude dame, die, zoolang men haar maar gerust liet en toeliet onder de veranda te slapen, ons niet veel last zou geven.

» Tot mijne verbazing werd Morgrave, die, sedert ik hem van mijne verloving had verteld, bijna geen woord meer gesproken had, opeens zoo vriendelijk mogelijk. Hij vroeg wat mijne familie en vrienden in Engeland wel van dat huwelijk zouden zeggen en wenschte mij geluk met de bekoorlijke dame, die meesteres van Burwell Court zou worden.

» Mijn verloofde en ik waren zoo gelukkig als twee menschen maar wezen konden. Wij brachten den meesten tijd in den hof door, sprekende over onze toekomst, niet bevroedend wat die ons wel brengen zou.

» In den namiddag van den dag na het vertrek van haren vader, zaten Inez en ik op dezelfde bank, waarop ik haar had mogen winnen, toen mijn neef haastig op ons toekwam. Zijne opgewondenheid ziende, sprong ik op en vroeg wat er gaande was.

» — Er is iets ernstige gebeurd, sprak hij, ik acht mij verplicht u daarover te spreken. Daar gij de geheimen uws vaders kent, Donna Inez, kan ik vrijmit spreken. Ik heb belangrijke tijding over de beweging der Spaansche troepen en het is hoogst noodig dat Don Manuel daarvan zoo spoedig mogelijk onderricht worde. De groote moeilijkheid is echter hem te bereiken. Het is voor mij onmogelijk hier vandaan te gaan, omdat er nadere tijdingen kunnen komen, anders zou ik zelf wel gaan.

» Hij zweeg en zag eerst mij, toen mijne verloofde aan.

» Ik begreep zeer goed dat hij wilde dat ik gaan zou, en dwaas die ik was, ik liep in den strik, dien hij mij gespannen had.

» — Als ge meent dat de meedeeling voor Don Manuel van belang is en ik die over kan brengen, zal ik dat gaarne doen, zegde ik, het is slechts ongeveer veertig mijlen te paard en ik kan den nacht halfweg in de herberg doorbrengen.

» — Als ge dat zoudt willen doen, Godfrey, zegde Morgrave, met eene uitdrukking van voldoening op het gelaat, zoudt ge mij eenen grooten dienst bewijzen. Ik weet zeker dat de tijding voor den Don van gewicht is, en dat hij onze tegenstanders zal kunnen waarschuwen. Denkt ge dat ook niet, Donna Inez ?

» — Ik geloof dat ge groot gelijk hebt, antwoordde zij, doch ik zag wel dat het gedacht dat ik haar zou verlaten, haar niet al te zeer toelachte, al zou het dan ook zijn voor korten tijd — en als ge gaat, Godfrey, zal mijn vader u zeer erkentelijk zijn.

» — Dat is dan afgesproken, zegde ik. En mij toen tot mijn neef wendende, vroeg ik :

» — Moet ik eene boodschap overbrengen of eenen brief ?

» — Eenen brief, antwoordde hij, die is reeds geschreven, en op last van den Don staat een paard gereed voor elk dringend geval.

» — Don vertrek ik oogenblikkelijk, antwoordde ik.

» — Ik ben u zeer verplicht, sprak hij, en hij zal het zeker ook wezen. Komt er nadere tijding, dan zal ik die zelf brengen.

» Toen verliet hij ons en, nadat ik afscheid had genomen van mijne verloofde, ging ik naar huis om mij voor den tocht gereed te maken. Een half uur later was ik door het bosch, op weg naar Torrobianco.

» De zon daalde achter de heuvelen, toen ik de herberg bereikte, waar ik den nacht zou doorbrengen. Het was een schoon gebouw met eene verdieping, bevattende acht kamers, en naar Cubaanschen trant van klei opgetrokken. Ik reed voor de deur en wenkte een stalknecht om mijn paard over te nemen ; toen ging ik de gelagkamer binnen. Daar zat een man zijn avondmaal te nuttigen en toen ik hem zag uitte ik een uitroep van verbazing, want daar zat niemand anders dan de man dien ik hebben moest, Don Manuel in eigen persoon.

» — Senor Blake, riep hij, wat brengt u hier ? Wat beteekent dit ?

» — Ik zoek u, antwoordde ik, dezen middag gaf mijn neef mij een brief, die, naar hij zegde, belangrijk nieuws bevat omtrent de beweging der Spaansche troepen, en dien gij, naar hij zegde, dadelijk hebben moest. Hij verzocht mij dien tot u te brengen en persoonlijk te overhandigen. Maar hoe komt gij hier ? Ik dacht u te Torrobianco te zullen vinden ?

» — Ik kreeg een bericht om dadelijk thuis te komen, antwoordde hij, en toen ben ik onmiddellijk op weg gegaan.

» Een oogenblik zagen wij elkaar hoogst verbaasd aan. Eindelijk sprak de Don :

» — Mag ik dien brief eens zien ?

» Ik haalde den brief, dien Morgrave mij gegeven had, uit mijn zak en reikte hem dien over. Hij scheurde hem open en verslond den inhoud. Deze besloeg twee groote kanten papier, dicht in elkaar geschreven.

» — Santa Maria ! riep de Don, na de lezing ontsteld, hoe is hij aan deze stukken gekomen ?

» Voor ik tijd had iets te antwoorden, kwam de oude herbergier het vertrek binnen stuiven, opgewonden schreeuwende :

» — Senors, de troepen zijn hier en het huis is omsingeld !

— De don sprong overeind en ik deed dadelijk hetzelfde.

» — Wij zijn in een val gelokt, riep hij, wij zijn verraden ! Toen, opeens schoot hem zeker iets in de gedachten en riep hij wanhopig : O, mijn arm kind, mijn arm kind !

» — Dat is alles Morgrave's werk, riep ik, de vuisten ballende, als ik hier levend vandaan kom, zal hem dit verraad duur te staan komen !

» — Toen, zich tot den herbergier wendende, die bevend in de deur stond, riep de dappere oude Don :

» — Zij kennen mij te goed, ik moet hun niet levend in de handen vallen. Hoeveel denkt ge dat er zijn ?

» — Ongeveer vijftig, antwoorde de man, zeker niet meer.

» — En hoeveel mannen en geweeren hebt ge in huis ?

» — Drie mannen *en drie gaweeren.*

» — En ik heb den mijne, sprak ik.

» — Doch het past niet, u in dezen strijd te betrekken, zegde de oude man ; Inez zou het mij nooit vergeven als u iets overkwam.

» — En Inez zou het mij nooit vergeven als ik u verliet op een oogenblik dat gij mijne hulp zooveer behoeft. Bovendien, als onze vijanden gewild hebben dat wij hier samen zouden zijn en soldaten tegen ons hebben afgezonden, is het dudelijk dat ik in hetzelfde schuitje zit als gij. Laat er ons dus niet verder over spreken.

» — De oude man stak mij de hand toe, die ik hartelijk schudde.

» — Zich toen tot den herbergier wendende zegde hij :

» — Barricadeer ramen en deuren, Pedro. Gij en uwe mannen staan, dat weet ik, aan onze zijde, en wij moeten ons verdedigen Ik zal u helpen.

» Wij togen aan het werk, barricadeerden zoo vlug mogelijk alle uitgangen, bijgestaan door de twee zoons van den herbergier. Daarna begaven wij ons op het platte dak om den vijand te kunnen ontvangen. Wij waren juist bijtijds, want een oogenblik later kwam de commandeerende officier, die in het boschke stond, dat het geheele huisje omringde, naar voren en eischte op brutalen toon dat wij ons zouden overgeven.

» — Weet ge wel tot wien ge spreekt, senor ? vroeg de Don trotsch, van achter de verschansing den man toesprekende.

» — Tot dien beruchten opstandeling, Don Manuel de Ferrera, antwoordde de officier, en den jongen Engelschman Godfrey Blake, die den jongen Engelschman Godfrey Blake, die hier levend aanwezig gelden aankwam op het vrijheer eene maandag of zien aankwam op het vrijheer eene maandag of zien aankwam op het vrijheer eene maandag of zien